

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321202096
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321202096.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci osoby oprávnenej prijímať výživné: T. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, právne zastúpená: JUDr. Dušan Jovankovič, advokát, so sídlom Doležalova 5, Bratislava, a osoby povinnej platiť výživné: F. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. A. O. XXXX/XX, O., o návrhu osoby povinnej platiť výživné o zrušenie výživného, o odvolaní osoby oprávnenej prijímať výživné proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 32Pc/18/2021-30 zo dňa 8.6.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ruší.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta, pod sp. zn. 19Pc/9/2021.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 164, § 165 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že na tamojšom súde je vedené konanie o návrhu na zapretie otcovstva pod sp. zn. 19Pc/9/2021. Uvedený návrh podala osoba povinná platiť výživné. Vzhľadom na to, že rozhodnutie v predmetnom konaní bude podstatné pre posúdenie dôvodnosti návrhu na určenie výživného, súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 19Pc/9/2021.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie osoba oprávnená prijímať výživné z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že je plnoletým dieťaťom, ktoré nie je schopné sa samo živiť, vzhľadom na skutočnosť, že je študentkou denného štúdia na vysokej škole a z tohto dôvodu sa domáha určenia vyživovacej povinnosti v primeranej výške v súlade s jej odôvodnenými potrebami a možnosťami povinného rodiča - otca. Mala za to, že konanie o zapretie otcovstva vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 19Pc/9/2021 môže trvať dlhšiu dobu, pričom ona žiadnym spôsobom nezavinila iniciovanie predmetného konania, preto v danom prípade prevažuje záujem osoby oprávnenej prijímať výživné, aby bolo rozhodnuté o výžive bez zbytočných prieťahov. Podotkla, že práve súd vyvažuje jednotlivé záujmy stojace pri prerušení konania proti sebe, a to záujem na spravodlivom rozhodnutí veci a záujem na konaní bez zbytočných prieťahov. Avšak vyváženie stretu týchto záujmov v prospech záujmu na spravodlivom rozhodnutí veci pretavené do rozhodnutia o prerušení konania musí byť v prípade fakultatívneho prerušenia konania riadne zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia, ktorým sa konanie prerušuje. Vzhľadom na absenciu takéhoto odôvodnenia v napadnutom uznesení, považovala napadnuté uznesenie za zmätočné a nepreskúmateľné. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

5. Osoba povinná platiť výživné odvolanie nepodala.

6. K odvolaniu osoby oprávnenej prijímať výživné sa vyjadrila osoba povinná platiť výživné. Vo vyjadrení uviedla, že osoba oprávnená prijímať výživné ho kontaktovala v lete v roku 2020 a uviedla, že nie je jej biologickým otcom a že jej otcom je iný muž. Z uvedeného dôvodu potom osoba povinná platiť výživné podala návrh na zapretie otcovstva. Ďalej uviedla, že sa stotožňuje v plnom rozsahu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a postupom, ktorý mu predchádzal, keď predmetné konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta č. k. 19Pc/9/2021. Mala za to, že v danom prípade je potrebné zachovať jednotnosť výsledku rozhodnutia, nakoľko princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutí znamená, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 357 písm. n) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu osoby oprávnenej prijímať výživné bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o prerušení konania do právoplatného skončenia konania o zapretie otcovstva vedenom na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 19Pc/9/2021.

9. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

11. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

12. Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. Pre rozhodnutie súdu môže mať často význam otázka, ktorá patrí do právomoci iného orgánu. V istých prípadoch tak súd musí konanie prerušiť, v iných prípadoch buď konanie preruší, alebo urobí iné vhodné opatrenia na bezprietahové odstránenie vady konania. Procesná teória hovorí o obligatórnom a fakultatívnom prerušení konania.

13. Ustanovenie § 164 Civilného sporového poriadku rieši dôvod fakultatívneho prerušenia konania v prípade prejudiciality predmetu konania. Pojem „prejudicialita“ znamená determináciu určitej právnej otázky inou právnou otázkou, od ktorej vyriešenia je priamo závislý výrok v konaní, pričom túto prejudiciálnu otázku si môže v istých prípadoch posúdiť konajúci orgán sám. Klasická prejudicialita znamená rešpektovanie rozhodnutia iného orgánu o predbežnej otázke, ktorým je súd viazaný. Iné otázky, o ktorých má rozhodnúť iný orgán, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza. Fakultatívne prerušenie konania znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je však povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom tu je zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo. Hlavnými kritériami pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania

podľa citovaného ustanovenia sú vhodnosť, dĺžka konania, právo účastníkov konania na rýchlu a účinnú ochranu, zamedzenie prípadných odlišných súdnych rozhodnutí o tej istej otázke na podklade zhodných okolností a hospodárnosť konania. Procesnoprávnym následkom prerušenia konania totiž je, že sa nevykonávajú procesné úkony a že sa zastavuje plynutie všetkých procesných lehôt.

14. Zohľadňujúc uvedené, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nebol daný zákonný dôvod na prerušenie konania. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie prerušil konanie o určenie výživného do právoplatného skončenia konania o zapretie otcovstva dôvodiac, že rozhodnutie v konaní o zapretie otcovstva bude podstatné pre posúdenie dôvodnosti návrhu na určenie výživného. Takáto úvaha súdu prvej inštancie ale nie je správna. Výsledok konania o zapretie otcovstva bude mať rozhodujúci význam pre ďalšie trvanie rodičovských práv a povinností osoby povinnej platiť výživné k osobe oprávnenej prijímať výživné. Uvedená skutočnosť však nie je dôvodom na prerušenie predmetného konania podľa ustanovenia § 164 Civilného sporového poriadku, keď pre rozhodnutie v danej veci je s poukazom na ustanovenie § 217 ods. 1 prvej vety Civilného sporového poriadku rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, teda súd môže poskytnúť ochranu len existujúcim právam (ku dňu vyhlásenia rozsudku), nie právam, ktoré ešte neexistujú.

15. Z predloženého rodného listu osoby oprávnenej prijímať výživné je zrejmé, že jej otcom je osoba povinná platiť výživné, ktorej otcovstvo bolo určené jedným zo spôsobov uvedených v Zákone o rodine. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že rodný list je verejnou listinou (§ 3 ods. 2 zákona č. 154/1994 Z. z. o matrikách), ktorá v zmysle ustanovenia § 205 Civilného sporového poriadku potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak, k čomu doposiaľ nedošlo. Nemožno teda súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie o potrebe prerušenia konania vzhľadom na prebiehajúce konanie o zapretie otcovstva osoby povinnej platiť výživné k osobe oprávnenej prijímať výživné. V prejednávanvej veci o určenie výživného nebráni súdu prvej inštancie žiadna prekážka v tom, aby pokračoval v konaní o návrhu osoby oprávnenej prijímať výživné a na základe vykonaného dokazovania rozhodol vo veci samej. Prípadné revidovanie otcovstva v konaní o zapretie otcovstva nie je predbežnou otázkou, ktorú je potrebné riešiť v rámci konania o určenie výživného, pretože až do právoplatného rozhodnutia, ktorým by bolo otcovstvo doposiaľ určeného otca zapreté, vykonávajú obidvaja rodičia svoje rodičovské práva a povinnosti priznané im Zákonom o rodine. Až po právoplatnom rozhodnutí súdu o zapretí otcovstva zaniká účinnosť rozhodnutia o určení výživného, keď Zákon o rodine zároveň rieši aj situáciu vrátenia výživného podľa ustanovenia § 79 ods. 1. Odvolací súd dáva do pozornosti, že v danom prípade ide o konanie vo veci určenia výživného pre plnoleté dieťa spadajúce pod režim Civilného mimosporového poriadku, s potrebou konať hospodárne a rýchlo, no predovšetkým v súlade so záujmom dieťaťa (maloletého i plnoletého), ktoré má právo na to, aby si obidvaja rodičia riadne plnili svoje rodičovské práva a povinnosti k nemu, vrátane vyživovacej povinnosti. Odvolací súd konštatuje, že za daného stavu súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keďže dôvody na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 164 Civilného sporového poriadku neexistovali. Odvolací súd v danom prípade prioritizoval právo osoby oprávnenej prijímať výživné na také súdne konanie, ktoré prebehne čo najrýchlejšie, hospodárne a bez zbytočných prieťahov (Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, Čl. 17 Civilného sporového poriadku).

16. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku zrušil, pretože neboli splnené podmienky pre takúto prerušenie konania.

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože predmetným uznesením sa konanie nekončí.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).